

Plakát k filmu *Zrození národa* (*The Birth of a Nation*, 1915), který natočil režisér [David Wark Griffith](#).

Film působí více na emoce diváka než na jeho způsob uvažování, a proto již od počátku existence kinematografie coby prvního kulturního průmyslu dvacátého století se o toto médium zajímali propagandisté. Ti pochopili výjimečnou schopnost filmu oslovit širokou populaci včetně negramotných. Film se tedy záhy ocitl ve střetu zájmů.

Ve filmu *Zrození národa* (*The Birth of A Nation*, 1915), režiséra Davida Warka Griffitha, je kladně vyobrazen Ku Klux Klan, což ve Spojených Státech vedlo organizaci NAACP (National Association for the Advancement of Colored People) k iniciativě usilující o zákaz vysílání tohoto filmu. Tehdy vznikl fenomén cenzury publika.

Sovětský režim se držel Lenina („Film je pro nás ze všech druhů umění tím nejdůležitějším“) a podporoval státní kinematografii, která byla velkoryse financována ale i přísně cenzurována. Sovětský film dal přesto vzniknout avantgardním inovacím a obohatil světovou kinematografii o takové osobnosti jako jsou Sergej Ejzenštein, Vsevolod Pudkovkin a Olexandr Dovženko. Vztahy těchto umělců se sovětským režimem nicméně nebyly nikdy jednoznačné.

Německá režisérka Leni Riefenstahlmet zaprodala svůj talent nacistickému režimu, a to zejména filmem *Vítězství vůle* (*Triumph des Willens*, 1935).

Cenzura a propaganda nezmizely z kinematografie ani dnes, na začátku 21. století.

Například v Íránu se cenzurovaní režiséři dlouho věnovali filmům o dětech. Tato „lest“ jim umožnila předstírat naivitu vnímání společnosti a ve filmech se tak neobjevovaly tváře dospělých žen.

Větší posun smyslu jen PD1, dobře česky stylizováno, jako celek skoro výborně